

Bilag II.

DANSK TANDLÆGEFORENING

Den 18. juni 1973.

Vedrørende forslag til lov om social bistand.

Inden for Dansk Tandlægeforening vurderes tandplejens placering i det sociale bistandssystem, og på baggrund af det af socialministeren i folketinget fremsatte forslag til lov om social bistand skal tandlægeforeningen herved tillade sig at fremkomme med nogle bemærkninger til brug for folketingsudvalget.

Dansk Tandlægeforening tilslutter sig den forenkling af sociallovgivningen, som forslaget til lov om social bistand er udtryk for, og anerkender, at man vil lade den enkeltes behov være retningsgivende for den bistand, der skal ydes. Tandlægeforeningen anbefaler, at man søger at undgå, at der bliver uens social standard fra kommune til kommune, ved at præcisere, at de amtskommunale socialcentre med tilknyttet odontologisk ekspertise skal kunne gribe ind i den sociale behandling i alle sager, hvor den enkelte kommune ikke magter at gennemføre behandlingen på et tilstrækkelig højt niveau.

En række bestemmelser i lovforslaget har efter tandlægeforeningens vurdering betydning for den sociale bistand til tandpleje. Især gælder dette §§ 46 og 58.

§ 46 medfører, i lighed med nuværende forsorslovs § 47, at personer, som har udgifter til tandbehandling, kan få hjælp, såfremt de ikke selv har midler dertil. Da praksis på dette område har været forskellig fra kommune til kommune, anbefaler Dansk Tandlægeforening, at man udarbejder retningslinier for, i hvilke tilfælde og i hvilket omfang der ydes bistand til tandpleje, samt at disse retningslinier praktiseres på basis af en odontologisk konsulentvirksomhed. Der bør endvidere udarbejdes retningslinier for, under hvilke omstændigheder der ydes dækning af nødvendige udgifter til befordring til og fra den klinik eller institution, hvor tandbehandlingen udføres.

§ 58 indebærer, at personer med invaliditet eller varig sygdomsbetinget svagelighed kan få støtte til hjælpemidler, som er nødvendige for, at pågældende kan udøve et erhverv, eller som i væsentlig grad kan afhjælpe pågældendes lidelse. Til denne paragraf knytter sig dels problemer vedrørende særlige odontologiske lidelser hos patienter, som i dag bevillingsmæssigt behandles efter en ret uensartet praksis i medfør af hidtidig lovgivning, dels det i socialreformkommissionens 2. betænkning fremhævede spørgsmål om definition af hjælpemidler. Dansk Tandlægeforening anbefaler, at de af socialministeren i medfør af lovforslagets § 58, stk. 2, fastsatte regler også kommer til at omfatte bestemmelser om hjælpemidler af odontologisk betydning.

Tandpleje for personer, som er institutionaliserede, og for særforsoogsberettigede personer udgør et særligt problem. Dels har de pågældende ofte et stort behov for tandpleje, dels et stort behov for hjælp til opretholdelse af et funktionsdygtigt tandsystem. Dansk Tandlægeforening skal derfor anbefale, at der fastsættes nærmere regler med henblik på en løsning af de behandlingsmæssige problemer, og skal for så vidt angår mulighederne for at opretholde gode tandforhold og tilstrækkelig tandhygiejne påpege den betydning, som pleje- og omsorgspersonalet kan have ved at medvirke aktivt i dette arbejde. I den forbindelse skal tandlægeforeningen anbefale, at uddannelsen af dette personale fremtidigt tager hensyn hertil, og gøre opmærksom på, at der nu ved tandlægehøjskolerne uddannes tandplejere, som er et odontologisk hjælpepersonale med speciel uddannelse til medvirken i dette arbejde.

Dansk Tandlægeforening vil gerne have lejlighed til direkte over for folketingsudvalget at uddybe og supplere sine foranstående